

Martin Hansen. Jeg takker for den Forstaaelse, som er kommet til Orde gennem den ærede Ordførers Tale baade forleden Dag og i Dag. Jeg kan jo ikke sige, at den samme Velvillie gik gennem den højtærede Indenrigsministers Tale, og det har vel nok noget sin Grund i, at den højtærede Indenrigsminister ikke er saa glad for det Standpunkt, Venstres Ordfører har indtaget. Selvfølgelig er der en Nuanceforskel mellem Venstres Ordførers Standpunkt og mit i dette Spørgsmaal, men naar jeg ser paa de Udtalelser, der er faldet fra Venstres Side, forekommer denne Forskel mig ikke at være saa stor. Selvfølgelig faldt mine Udtalelser maaske ikke med den Hengivenhed overfor den højtærede Indenrigsminister, som muligvis aandede igenem det ærede Medlem Hr. Martin Hansens Tale, men det maa man jo se bort fra. Det, jeg i særlig Grad rettede min Kritik imod, var jo § 6, idet jeg erklærede, at vi fra konservativ Side var villige til at gaa ind i en saglig og rolig Forhandling om dette Lovforslag, men jeg erklærede ganske bestemt, at vi var ikke tilfredse med den Affattelse, § 6 havde faaet, og vi vilde ikke ind under det frie Skøn i den Udstrækning, Paragraffen foreslog. Hvis jeg med Formandens Tilladelse maa have Lov at citere en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, som findes i Folketingstidenden Sp. 2681, vil man se, at det er akkurat det samme. Det ærede Medlem siger her: „Jeg sagde før, at jeg personlig var en Tilhænger af de faste Takster, det har jeg altid været og er fremdeles.“ Og længere nede i samme Spalte siger det ærede Medlem: „Jeg kunde meget vel tænke mig, at man kunde faa opfyldt de tre nævnte Formaal paa en noget anden Maade end den, Lovforslaget foreslaar.“ Selvfølgelig indrømmer jeg, at det ikke er sagt med akkurat de samme Ord, som jeg brugte, men Forstaaelsen, Kærligheden til de faste Takster er den samme fra Venstres Ordførers Side som fra konservativ Side, saa der er altsaa ikke nogen Meningsforskel. Overfor Spørgsmaalet om en vis Bevægelighed i Kommunerne Forhold udtalte det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at man maa kunne tænke sig at fastsætte visse Procenter, som Kommunerne har fri Raadighed over til at uddele, ikke generelt, men efter som de fandt Trangen var dertil. Jeg har aldeles ikke taget Afstand fra denne Tanke, tværtimod. Jeg har sagt, at disse tre Punkter, som var stillet op af den højtærede Indenrigsminister, var vi villige til

at tage under Overvejelse, og de to Punkter kunde vi fra vor Side i Virkeligheden godt gaa med til, nemlig Forsøget paa at bedre Kaarene lidt for de enlig stillede, som vi mente havde det daarligst, og Bestræbelsen for at indsnævre Kredsen, saaledes at de med de største Formuer og Indkomster maaske blev skaaret bort.

Saa spørger den højtærede Indenrigsminister, hvor Besparelsen skal komme fra. Ja, her er der i alt Fald peget paa Besparelser, og jeg har ikke kunnet finde noget som helst i den højtærede Indenrigsministers Tale ud over dette, at det var Vejen frem til at gennemføre Besparelser, ogsaa paa enkelte Punkter gennemføre Forbedringer. At der saa kan være forskellige Ting, man maa tage under Overvejelse og undersøge, det er jo noget, vi alle er klare over, men det vil jo være et Udvalgs Arbejde at gøre dette. Men her kommer man ogsaa til at staa over for Spørgsmaalet: Hvor meget skal der spares, hvor meget beregner man egentlig der skal spares, naar man skal ind paa den, om jeg saa maa sige, rigtige Beregning af det hele? Thi hvis Loven skal gennemføres i sin fulde Udstrækning, har jo det ærede Medlem Hr. Martin Hansen gjort op, at det temmelig sikkert vil komme til at koste Stat og Kommuner 60 Millioner Kroner. Der er jo saa 4 Millioner Kr. paa Isen for den højtærede Indenrigsminister. Og hvis det ikke er Meningen, at den skal gennemføres fuldt ud, kan vi maaske spare 11 Millioner Kr. Men hvordan kan den højtærede Indenrigsminister saa fremhæve overfor Befolkningen, overfor Aldersrentenyderne og overfor de fattige, at de vil faa saa store Tilskud? Man kan dog ikke udadtil manøvrere med, at Loven vil blive gennemført i sin fulde Udstrækning og gennemført saaledes, at der ikke bliver nogen virkelig Nedsættelse af Taksterne, og paa den anden Side manøvrere overfor Rigsdagen med at sige, at der vil spares 11 Millioner Kroner. Her vil jeg henholde mig til den ærede Ordfører for Venstre, som paa en ganske anderledes ærlig Maade er gaaet ind netop paa de økonomiske Spørgsmaal, idet det ærede Medlem Hr. Martin Hansen meget rigtigt fremhævede, at hvis det er Meningen, at man vil gennemføre Loven i Praksis i hele dens Udstrækning, maaman ogsaa regne med Udgiften i hele dens Udstrækning. Derfor er det vanskeligt, saare vanskeligt, at diskutere Besparelser med den højtærede Indenrigsminister, thi det er et dobbelt Ansigt, der vises, et Ansigt, der skal give de